

- 3) Zarzut trzeci, zgodnie z którym Sąd do spraw Służby Publicznej niesłusznie uznał, iż poprzez świadczenia na podstawie regulaminu wykonane przez Komisję na rzecz spadkobierców Alessandra Missira instytucja ta naprawiła już w całości szkodę, za którą jest odpowiedzialna.

Na poparcie tego zarzutu wnoszący odwołanie utrzymuje, że w świetle zasad wynikających z utrwalonego orzecznictwa wspólnotowego świadczenia na podstawie regulaminu inne niż te, które zostały przewidziane w art. 73 nie mogą zostać zaliczone na poczet naprawienia szkody, ponieważ są to świadczenia, które różnią się od tych objętych zakresem naprawienia szkody pod względem ich podstawy, przesłanek i celów. W efekcie, ponieważ Komisja nie naprawiła w całości szkody, za którą jest odpowiedzialna należy od niej zasądzić na rzecz wnoszącego odwołanie kwotę, która zapewni, że szkody poniesione przez zabitego urzędnika i jego następców prawnych zostaną w pełni naprawione.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2011 r. — Preparados Alimenticios del Sur przeciwko Komisji

(Sprawa T-402/11)

(2011/C 282/74)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcia, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokat I. Acero Campos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w przedmiocie przekazania sprawy dotyczącej umorzenia należności hiszpańskim organom celnym;
- zobowiązanie Komisji do rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o umorzenie złożonego przez Prealisur S.L. mającego bezpośrednie znaczenie dla wniosku przedstawionego przez Zukan S.L.;
- zobowiązanie Komisji — celem rozstrzygnięcia przez nią w przedmiocie wskazanego wniosku — do przyjęcia koniecznych środków i kroków, włącznie ze środkami skierowanymi przeciwko hiszpańskiemu organom celnym, zmierzających do uzyskania wszelkich elementów koniecznych do rozwiązania sprawy, między innymi dokumentów, które wedle wskazań Komisji zażądała ona od hiszpańskich organów celnych, a które nie zostały udostępnione oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 czerwca 2011 r. w przedmiocie przekazania sprawy dotyczącej umorzenia należności hiszpańskim organom celnym celem rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o umorzenie złożonego przez skarżącą (sprawa nr 003-004-005-006-2009 RRPP-J Y REC 04/10) ze względu na brak posiadania przez Komisję wystarczających informacji, by samemu rozstrzygnąć w tej sprawie. Hiszpańskie organy celne uprzednio przedłożyły Komisji wskazaną sprawę na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia określonych artykułów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, s. 1).

— konkretnie skarżąca podnosi naruszenie art. 872 i 873 wskazanego rozporządzenia w związku z tym, że Komisja Europejska nie poinformowała skarżącej o zamiarze wydania negatywnej decyzji, by umożliwić jej przedstawienie uwag w tym zakresie, i w związku z tym, że nie poinformowała jej o skierowanym do władz hiszpańskich żądaniu przedłożenia danych i o związanym z tym przedłużeniu terminu na wydanie decyzji w przedmiocie umorzenia.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego, ponieważ przepis ten nie przewiduje, że błąd organu celnego musi być błędem „czynnym”, jak przyjęła Komisja, która z tego względu zwróciła sprawę wobec braku informacji o tym, kto dopuścił się błędu, gdzie w rzeczywistości były to hiszpańskie organy celne.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia regulaminu Komisji, a konkretnie zawartego w załączniku do owego regulaminu Kodeksu dobrego postępowania administracyjnego personelu Komisji Europejskiej w ich kontaktach ze społeczeństwem.

— skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza ogólne zasady dobrej administracji, wytyczne dotyczące dobrego postępowania administracyjnego i prawo do udzielenia informacji o uprawnieniach stron. Komisja nie udostępniła żadnego z żądanych dokumentów, ani nie wyraziła w tym zakresie jakiegokolwiek stanowiska w zaskarżonej decyzji.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— skarżąca podnosi konkretnie naruszenie art. 41, 42, 47, 48 i 51 Karty praw podstawowych.